

หนังสือโรม

จดหมายของเปาโล อาจเขียนขึ้นตามลำดับดังต่อไปนี้ 1 และ 2 เธสะโลนิกา 1 และ 2 โครินธ์ กาลาเทีย โรม ฟิเลโมน โคลอสสี เอเฟซัส ฟิลิปปี 1 ทิโมธี ทิตัส และ 2 ทิโมธี (เปาโลอาจเป็นผู้เขียนหนังสือฮีบรูด้วย แม้หนังสือเล่มนั้นไม่ได้บอกชื่อของผู้เขียนก็ตาม) แต่ในพระคัมภีร์ใหม่ หนังสือเหล่านี้ไม่ได้เรียงตามลำดับนี้

เปาโลเกิดที่เมืองทาร์ซัส (ประเทศตุรกี) ท่านได้เรียนศาสนศาสตร์จากอาจารย์กามาลิเอลที่กรุงเยรูซาเล็ม เมื่อสเทเฟนถูกหินขว้างจนตายเปาโลได้อยู่ที่นั่นด้วย เปาโล รับเชื้อขณะที่ท่านกำลังเดินทางไปยังเมืองดามัสกัส ท่านได้อยู่ที่ประเทศอาระเบียเป็นเวลา 3 ปี ท่านทำงานที่เมืองทาร์ซัสและได้กลายเป็นมิชชันนารีที่ยิ่งใหญ่ในการประกาศแก่คนต่างชาติ เปาโลเคยนับถือศาสนายิว มีการศึกษาจากชาวกรีก (เป็นพวกแสวงหาความรู้) และเป็นชนชาติโรมัน พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมเปาโลไว้พร้อมสำหรับงานใหญ่และการทุกข์ทรมานในชีวิตของท่าน

ในครั้งสุดท้ายที่เปาโลไปเยี่ยมเมืองโครินธ์ (ค.ศ.57-58) ท่านได้เขียนจดหมายฉบับนี้ไปถึงชาวโรมันและส่งคำคำมั่นมาจากอาควิลลาและปริสซิลลา ซึ่งเปาโลเคยทำเต็นท์ด้วยกันกับเขา (รม 16: 3-5; กจ 18:3) เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้หลังจากที่ท่านได้รับเงินถวายจากชาวโครินธ์ ซึ่งส่งไปถึงวิสุทธิชนที่ยากจนที่กรุงเยรูซาเล็ม (1 คร 16:1-3) และขณะที่ท่านกำลังจะส่งเงินถวายนี้ออกไปยังกรุงเยรูซาเล็ม (รม 15:25-27) ผู้ส่งจดหมายฉบับนี้อาจจะเป็นพอยเบซึ่งมาจากเคนเคเรียที่อยู่ใกล้เมืองโครินธ์ เปาโลมีแผนการที่จะเดินทางไปกรุงโรม (ซึ่งสมัยนั้นมีประชาชนประมาณ 800,000 คน) และเห็นว่าท่านได้คำมั่นพวกคริสเตียนหลาย ๆ คนโดยได้เอ่ยชื่อเป็นรายบุคคล แต่ให้สังเกตว่าเปาโลไม่ได้คำนับเปโตร ในบทที่ 16 เพราะว่าเปโตรไม่เคยไปกรุงโรม

หนังสือโรมเป็นหนังสือเล่มหนึ่งในพระคัมภีร์ใหม่ที่เน้นถึงคำสอนหลักคือ ความบาป ความรอดโดยพระคุณ ความชอบธรรม ความรอดเป็นนิത്യ และความมั่นใจในความรอด บทที่ 12-15 พูดถึงหน้าที่ของคริสเตียน และในบทที่ 16 เปาโลคำนับพวกคริสเตียนที่กรุงโรม

ศาลแห่งพระบัญญัติ พระพิโรธของพระเจ้า (การถูกพิพากษาและการเป็นคนชอบธรรม) รม 1-5

- 1 ผู้เขียน รม 1:1-17
 - ก อาจารย์เปาโลถูกแยกตั้งไว้สำหรับชาวประเสริฐ รม 1:1
 - ข อาจารย์เปาโลอธิบายชาวประเสริฐนั้น รม 1:2-5
 - 1 พระสัญญา รม 1:2
 - 2 บุคคล (พระเยซู) รม 1:3-4
 - 3 โครงการ (การประกาศ) รม 1:5
 - ค อาจารย์เปาโลทำอะไรเพื่อชาวประเสริฐ รม 1:6-13
 - 1 เขาอธิษฐานเพื่อคริสตจักรที่กรุงโรม รม 1:9

- 2 เขาตั้งใจว่าจะไปเยี่ยมเยียนคริสตจักรที่กรุงโรม รม 1:10-13
- ง อาจารย์เปาโลเป็นหนี้เพราะเหตุช่าวประเสริฐ รม 1:14-17
 - 1 ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้ามาโดยช่าวประเสริฐ รม 1:16
 - 2 ความชอบธรรมของพระเจ้ามาโดยช่าวประเสริฐ รม 1:17
- 2 รายการในศาล (เป็นคำเปรียบเทียบ) รม 1:18-4:25
 - ก คำฟ้อง ได้กบฏต่อพระเจ้า รม 1:18-20
 - ข จำเลยมี 3 พวก
 - 1 พวกคนต่างชาติ ที่ไม่รู้จักพระเจ้า รม 1:18-32
 - 2 พวกคนหน้าซื่อใจคด ประพฤติเพื่อช่วยตนเองให้รอด รม 2:1-16
 - 3 พวกยิว ที่รู้จักพระเจ้า รม 2:17-3:8
 - ค คำฟ้องมี 5 ส่วน
 - 1 การออกตัญญู รม 1:21
 - 2 การโอ้อวด รม 1:22
 - 3 การมีรูปเคารพ รม 1:23
 - 4 การขาดศีลธรรม รม 1:24
 - ก เลสเบียน รม 1:26
 - ข เกย์ รม 1:27
 - 5 การไม่สามารถชักจูงให้กลับมาอีกได้ รม 1:28-32
 - ง พวกที่ฟังความและตัดสินว่าถูกหรือผิด
 - 1 มโนธรรมของมนุษย์ รม 1:19
 - 2 การประพฤติของมนุษย์ รม 2:6
 - 3 การกระทำของพระเจ้า รม 1:20
 - 4 พระบัญญัติของพระเจ้า รม 2:12
 - จ การแก้คดีของมนุษย์ 3 ประเภท
 - 1 คนต่างชาติ ไม่รู้จักพระเจ้า
 - ก เขาว่า ไม่ผิดเพราะไม่รู้
 - ข แต่พระคัมภีร์ว่า มีคำพยานแห่งมโนธรรมและแห่งธรรมชาติที่พระเจ้าทรงสร้าง รม 1:19-20
 - 2 คนหน้าซื่อใจคด อาศัยการประพฤติ ไม่ฟังพระเจ้า
 - ก เขาว่า ไม่ผิดเพราะเขาดีกว่าคนอื่น
 - ข แต่พระคัมภีร์ว่า เขาทำผิดด้วย รม 2:1
 - ค 2 เหตุที่เขาไม่อาจแก้คดีได้
 - 1 เขาเฉยเมย รม 2:4-5
 - ก ต่อความอดทนของพระเจ้า
 - ข ต่อพระกรุณาของพระเจ้า
 - 2 เขาไม่รู้ว่าพระเจ้าไม่เห็นแก่หน้าใคร รม 2:6, 11-12, 16

- 3 ชาวียวที่มีศาสนา รม 2:17-3:8
- ก เขาว่า ไม่ผิดเพราะรู้จักพระบัญญัติของพระเจ้าและสอนคนอื่น รม 2:17-20
- ข แต่พระคัมภีร์ว่า เขาไม่ประพฤติตามคำสอนของเขา รม 2:25-29
- ค 4 เหตุที่เขาไม่อาจแก้คดีได้ 3:1-8
- 1 ชาวียวคิดว่าได้เปรียบคนอื่น แต่อาจารย์เปาโลบอกว่ามนุษย์ทุกคนเหมือนกัน ต้องการกลับใจใหม่ด้วยความเชื่อ รม 3:1-2, 9-10
 - 2 ชาวียวคิดว่าหมดสิทธิ์เพราะชาติอิสราเอลปฏิเสศพระเยซู แต่พระสัญญาของพระเจ้าไม่ได้เปลี่ยนแปลง การกลับใจเป็นเรื่องของบุคคลแต่ละคน พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อต่อพระสัญญาของพระองค์ รม 3:3-4
 - 3 การอธรรมของอิสราเอลทำให้ความชอบธรรมของพระเจ้าปรากฏ ความบาปทำให้มนุษย์เห็นความชอบธรรมของพระเจ้า ถ้าไม่มีบาป ความชอบธรรมก็ไม่ปรากฏ รม 3:5-6
 - 4 ชาวอิสราเอลต้องถูกลงโทษเพราะความบาปและการอธรรมของเขา รม 3:6-8
- ฉ พระเจ้าตัดสินว่ามนุษย์ทำผิด รม 3:9-20; 3:10-11, 23
- 1 นิสัยหรือสันดานของมนุษย์ชั่ว รม 3:12
 - 2 การพูดของมนุษย์ชั่ว รม 3:13-14
 - 3 การประพฤติของมนุษย์ชั่ว รม 3:15-18
 - ก การฆ่าพี่น้อง รม 3:15-17
 - ข การเยาะเย้ยพระเจ้า รม 3:18
- ช การลงโทษ รม 6:23 คือ ความตาย
- ซ การอัครธรรม รม 3:21-31; 6:23
- 1 ลักษณะแห่งการอัครธรรมนี้ รม 3:24
 - 2 ผู้ที่กระทำการอัครธรรมนี้ พระบิดาและพระบุตร รม 3:25
 - 3 แหล่งแห่งการอัครธรรมนี้
 - ก พระเจ้าทรงพระกรุณา...โดยไม่คิดค่า รม 3:24
 - ข โดยอาศัยความเชื่อ รม 3:28
 - ค นอกจากการประพฤติตามพระบัญญัติ รม 3:28
 - 4 ขอบเขตแห่งการอัครธรรมนี้ ไม่ถูกจำกัด
 - ก แก่คนทั้งปวง...เพราะว่าไม่ทรงเห็นว่าคนทั้งหลายต่างกัน รม 3:22
 - ข พระเจ้าของพวกยิว...พระเจ้าของพวกต่างประเทศด้วย รม 3:29
 - 5 การทรงประทานการอัครธรรมนี้ โดยถูกจำกัด
 - ก แก่คนทั้งปวงที่ได้เชื่อ รม 3:22
 - ข แก่คนที่เชื่อพระเยซู รม 3:26
 - 6 ผู้ซึ่งเป็นพยานถึงการอัครธรรมนี้ รม 3:21 พระบัญญัติกับศาสนดาพยากรณ์
 - 7 ผลแห่งการอัครธรรมนี้ รม 3:25

ปัญหาคือจะให้ความชอบธรรมและพระกรุณาของพระเจ้าเข้ากันได้อย่างไร
คือความชอบธรรมของพระเจ้าตรัสว่า ผู้ที่ทำบาปจะต้องถูกปรับโทษ แต่พระกรุณา
ของพระองค์ตรัสว่า เราจะเมตตาผู้ที่กลับใจเสียใหม่

ก ยกความผิดบาป

ข ทรงอดกลั้นพระทัยไว้

คำตอบคือ พระเยซูทรงโปรดให้คนที่เชื่อในพระเยซูเป็นผู้ชอบธรรม รม 3:24-26

8 ความคล่องจองกันที่อยูในการอัครธรรมนี้ รม 3:31

ณ ผู้แทน 2 คนของศาล รม 4:1-25

1 อับราฮัม บรรพบุรุษของชาติอิสราเอล รม 4:1-5; 9:25

ก ความรอดของอับราฮัม

1 อับราฮัมได้รับความรอดโดยวิธีใด รม 4:3

2 อับราฮัมได้รับความรอดเมื่อไร รม 4:10

3 ตราแห่งความรอดของอับราฮัม รม 4:11

ข พงศ์พันธุ์ของอับราฮัม

1 พงศ์พันธุ์ฝ่ายเนื้อหนัง โดยทางอิสอัค รม 4:17-22

2 พงศ์พันธุ์ฝ่ายจิตวิญญาณ โดยทางทุกคนที่เชื่อ รม 4:11-12, 16,
23-25

2 ดาวิด บรรพบุรุษของอิสราเอลซึ่งเป็นกษัตริย์ รม 4:6-8

ก ความบาปของดาวิด การล่วงประเวณีและการฆ่าคน 2 ซมอ 11-12

ข ดาวิดได้รับการอภัยโทษบาป เขาได้รับการอภัยโทษบาปโดยความเชื่อใน
พระคุณของพระเจ้า สดต 51-52

3 การสรุปของศาล รม 5:1-21

ก การสรุปแห่งการเป็นคนชอบธรรม รม 5:1-11

1 ผู้ที่เชื่อเป็นไมตรีกันกับพระเจ้า รม 5:1

2 ผู้ที่เชื่อสามารถเข้าในรั้วพระคุณของพระเจ้า รม 5:2

3 ผู้ที่เชื่อได้รับความมั่นใจจากพระเจ้าในทุกสิ่งที่เกิดขึ้น รม 5:3-4

4 พระเจ้าทรงสถิตในใจของผู้ที่เชื่อ รม 5:5

5 ความรอดของผู้ที่เชื่อเป็นสิ่งที่แน่นอน รม 5:6-11

ก โดยการกระทำของพระเยซูในอดีตบนกางเขน รม 5:6-8

ข โดยการกระทำของพระเยซูในปัจจุบันบนสวรรค์ รม 5:9-10

ข การสรุปแห่งการปรับโทษ รม 5:12-21

ในข้อเหล่านี้อาจารย์เปาโลได้เปรียบเทียบกิจการของอาดาม (คือบรรพบุรุษของมนุษย์
ทั้งปวง) กับกิจการของพระคริสต์ (คือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของคนทั้งปวง)

1 กิจการของอาดาม

ก ลักษณะแห่งกิจการของอาดาม รม 5:12ก

ข ขอบเขตแห่งกิจการของอาดาม รม 5:12ข

- ค ต้นเหตุแห่งกิจการของอาดาม รม 5:19
- ง ผลแห่งกิจการของอาดาม
 - 1 เขาเองถูกพิพากษาทันที
 - 2 พงศ์พันธุ์ของอาดามถูกพิพากษา รม 5:14
 - 3 ทุกคนที่ไม่ได้รับเชื่อในพระเยซูต้องถูกการลงโทษเป็นนิตย์ รม 5:18
- จ พระบัญญัติเกี่ยวข้องกับกิจการของอาดามได้อย่างไร รม 5:20
- 2 กิจการของพระคริสต์
 - ก ลักษณะแห่งกิจการของพระองค์ พระองค์ทรงนำพระคุณและความชอบธรรมเข้ามาในโลกนี้
 - 1 เป็นของประทาน (ฟรี) รม 5:16
 - 2 เป็นพระกรุณาอันบริบูรณ์ รม 5:17
 - ข ชอบเขตแห่งกิจการของพระองค์ รม 5:15, 18
 - ค ต้นเหตุแห่งกิจการของพระองค์ รม 5:19
 - ง ผลแห่งกิจการของพระองค์
 - 1 ให้เราเป็นคนชอบธรรม รม 5:16
 - 2 จะครอบครองสรรพสิ่งทั้งปวง รม 5:17
 - จ ความบาปเกี่ยวข้องกับกิจการของพระองค์ได้อย่างไร รม 5:20

พระคุณของพระเจ้า ทางของพระเจ้า
(การแยกตั้งไว้และความมั่นคง) รม 6-8

- 1 การแยกตั้งไว้ รม 6:1-23
 - ในบทนี้อาจารย์เปาโลอธิบายถึงวิธีที่เราจะถูกแยกตั้งไว้
 - ก จงทราบ รม 6:1-10 ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือ รม 6:3
 - อ.เปาโลต้องการให้เราทราบ 3 ประการนี้
 - 1 ให้เราทราบว่าเราถูกฝังไว้กับพระองค์แล้ว...เข้าส่วนในความตายนั้น รม 6:4
 - 2 ให้เราทราบว่าเราพร้อมสนิทกับพระองค์ได้โดยเป็นขึ้นมาเหมือนอย่างพระองค์ รม 6:5
 - 3 ให้เราทราบว่าโดย 2 เหตุนี้ ผู้ที่เชื่อ
 - ก ตายแก่ความบาป รม 6:2
 - ข ปราศจากโทษของบาป รม 6:7
 - ข จงถือว่าได้ตายแก่ความบาป รม 6:11-12
 - ค จงถวายตัวแก่พระเจ้า รม 6:13-15
 - ง จงเชื่อฟังพระเจ้า รม 6:16-23
- 2 การหักล้าง (การทำลาย) รม 7:1-25
 - ในบทนี้อาจารย์เปาโลอธิบายว่าพระบัญญัติเกี่ยวข้องกับ การแยกตั้งไว้ได้อย่างไร
 - ก คนที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณและพระบัญญัติ รม 7:1-6 (คนที่รอดแล้ว--อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณ)

- 1 เขาเกี่ยวข้องกับพระบัญญัติได้อย่างไร
 - ก เขาเป็นดังหญิงหม้ายที่พ้นจากกฎประเพณีสามภรรยา รม 7:1-3
 - ข เขาเป็นดังคนที่ตายแล้วที่พ้นจากต้นหาที่อยู่ในตัว รม 7:5

- 2 เขาเกี่ยวข้องกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้อย่างไร
 - ก เขาเป็นขึ้นมาโดยพระคริสต์ รม 7:4
 - ข เขาเข้าอยู่กับพระคริสต์ รม 7:4
 - ค เขาจะเกิดผลโดยพระคริสต์ รม 7:4

เพราะฉะนั้น คนที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณได้พ้นจากอำนาจของพระบัญญัติ

- ข มนุษย์ธรรมดาและพระบัญญัติ รม 7:7-13 (คนที่ยังไม่ได้รับความรอด)
 - 1 ความบาปใช้พระบัญญัติเพื่อจะประหารคนบาป รม 7:7-8, 11
 - 2 พระเจ้าทรงใช้พระบัญญัติเพื่อจะให้ความบาปปรากฏว่าร้ายยิ่งนัก รม 7:12-13
- ค คนที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังและพระบัญญัติ รม 7:14-25 (คนที่รอดแล้ว--อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง)
 - 1 ถ้าพยายามประพฤติตามพระบัญญัติ จะทำให้เขาอยู่ฝ่ายเนื้อหนังมากขึ้น รม 7:18-19
 - 2 การประพฤติตามพระบัญญัติไม่สามารถทำให้เขาอยู่ฝ่ายจิตวิญญาณ
 - ก ปัญหาของอาจารย์เปาโล รม 7:22-24
 - ข การแก้ไขปัญหาของเปาโล รม 7:25

เพราะฉะนั้น คนที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังชนะพระบัญญัติไม่ได้

3 ความมั่นคง รม 8:1-39

อาจารย์เปาโลได้อธิบายแล้วถึงเรื่องเหล่านี้

ทำไมมนุษย์เราต้องการจะได้รับความรอด เพราะเราถูกปรับโทษอยู่แล้ว

มนุษย์เรารอดได้อย่างไร เมื่อเชื่อแล้วพระเจ้าทรงทำให้เราเป็นคนชอบธรรม

เมื่อเรารอดแล้ว มีอะไรเกิดขึ้น เราถูกแยกตั้งไว้

เราจะมั่นคงในเรื่องความรอดได้อย่างไร คำตอบอยู่ในโรม บทที่ 8

- ก ผู้ที่เชื่อมีตำแหน่งใหม่ รม 8:1-8
 - 1 เกี่ยวกับพระบุตรของพระเจ้า เราอยู่ในพระคริสต์ รม 8:1
 - 2 เกี่ยวกับพระบัญญัติของพระเจ้า เราทำให้พระบัญญัตินั้นสำเร็จโดยความเชื่อในพระคริสต์ รม 8:3-4
- ข ผู้ที่เชื่อมีเพื่อนใหม่ รม 8:9-13
- ค ผู้ที่เชื่อมีครอบครัวใหม่ รม 8:14-17
 - 1 เราสนิทกับพระบิดา รม 8:15
 - 2 เราได้รับมรดกด้วยกันกับพระคริสต์ รม 8:17
 - 3 เราได้รับความสว่างโดยพระวิญญาณ รม 8:14, 16
 - ก พระวิญญาณทรงเป็นผู้นำ รม 8:14
 - ข พระวิญญาณทำให้เรามั่นคงในเรื่องความรอด รม 8:16
- ง ผู้ที่เชื่อมีความหวังใหม่ รม 8:18-25

เรามีความหวังว่าสิ่งสารพัดที่พระเจ้าทรงสร้างจะได้รับการไถ่ในอนาคต

- 1 คริสเตียนเราเอง รม 8:18, 23
- 2 ทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง รม 8:19-22
- จ ผู้ที่เชื่อมีผู้ช่วยใหม่ในการอธิษฐาน รม 8:26-27
 - 1 เป็นผู้ใด พระวิญญาณบริสุทธิ์
 - 2 ความจำเป็น รม 8:26
 - 3 ความร้อนรน รม 8:26
 - 4 ความแน่นนอนและความบริสุทธิ์ รม 8:27
- ฉ ผู้ที่เชื่อมีความรู้ใหม่ รม 8:28
- ช ผู้ที่เชื่อมีเป้าหมายใหม่ รม 8:29-39
 - 1 ลักษณะแห่งเป้าหมายนี้ รม 8:29
 - 2 วิธีทำให้เป้าหมายนี้สำเร็จ รม 8:29-30
 - ก ทรงทราบอยู่แล้ว
 - ข ทรงดำริไว้
 - ค ทรงเรียกมา
 - ง ทรงบันดาลให้เป็นผู้ชอบธรรม
 - จ ทรงโปรดให้มีสง่าราศี
 - 3 การรับรองสำหรับเป้าหมายนี้
 - ก คำถาม รม 8:35
 - ข คำตอบ รม 8:38-39
 - ค เหตุที่พระเจ้าทรงรับรองได้ เพราะเหตุกิจการของพระคริสต์
 - 1 ความตายของพระองค์ รม 8:32
 - 2 การคืนพระชนม์ของพระองค์ รม 8:34
 - 3 การเสด็จกลับไปสวรรค์ของพระองค์ รม 8:34

ธรรมศาลาของอิสราเอล พระสติปัญญาของพระเจ้า

(คำอธิบายและการแก้ไข) รม 9-11

อาจารย์เปาโลเขียนบทเหล่านี้เพื่อจะตอบคำถาม 2 ข้อนี้ ที่แรก พระเจ้ารู้สึกอย่างไรที่ประเทศอิสราเอลได้ปฏิเสธพระคริสต์ ที่สอง ในโครงการของพระเจ้าสำหรับคริสตจักร ประเทศอิสราเอลมีส่วนหรือเปล่า

- 1 มหาอำนาจของพระเจ้าและการทรงเลือกอิสราเอลในอดีต รม 9
 - ก ข้อเปรียบ 9 อย่างของอิสราเอลเพราะเหตุพระเจ้าทรงเลือกเขา รม 9:4-5
 - 1 เขาเป็นชาติอิสราเอล (เป็นประเทศพิเศษ)
 - 2 เขาได้รับการตั้งให้เป็นบุตรของพระเจ้า
 - 3 เขาได้รับรัศมี

- 4 เขาได้รับพระไมตรี
 - 5 เขาได้รับพระบัญญัติ
 - 6 เขาได้กระทำพิธีปรนนิบัติพระเจ้า (ทั้งในพลับพลาและในพระวิหาร)
 - 7 เขาได้รับคำทรงสัญญา (เกี่ยวกับพระเยซู)
 - 8 เขามีบรรพบุรุษที่รอด (เช่นอับราฮัม โมเสส ดาวิด)
 - 9 พระคริสต์ได้ทรงบังเกิดจากพวกเขาตามเนื้อหนัง
- ข ตัวอย่างจากประวัติศาสตร์ในเรื่องที่พระเจ้าทรงเลือกเขา รม 9:6-29
- 1 ตัวอย่างของอิซมาเอลและอิสอัค รม 9:6-9 พระเจ้าทรงเลือกอิสอัค (บุตรของนางซาราห์) แทนเลือกอิซมาเอล (บุตรของนางฮาการ์)
 - 2 ตัวอย่างของเอซาวและยาโคบ รม 9:10-13 พระเจ้าทรงเลือกยาโคบ (น้อง) แทนเลือกเอซาว (พี่)
 - 3 ตัวอย่างของฟาโรห์ รม 9:14-24
 - ก ความจริง
 - 1 พระเจ้าตั้งพระทัยที่จะอภัยโทษความบาปของอิสราเอลด้วยพระคุณของพระองค์ที่อิสราเอลไม่สมควรจะได้รับ รม 9:15-16
 - 2 พระเจ้าตั้งพระทัยที่จะลงโทษฟาโรห์ด้วยการพิพากษาที่ฟาโรห์สมควรจะได้รับ รม 9:17-18
 - ข ความยุติธรรม เปาโลตอบปัญหา 2 ข้อ
 - 1 พระเจ้าทรงชอบธรรมหรือไม่ รม 9:14, 21-24
 - 2 มนุษย์มีสิทธิที่จะโต้ตอบหรือไม่ รม 9:19-20
 - 4 ตัวอย่างจากโฮเซอา รม 9:25-26
 - 5 ตัวอย่างจากยะชายา รม 9:27-29
 - 6 ข้อสรุป 2 ข้อในเรื่องที่พระเจ้าทรงเลือกเขา รม 9:30-33
 - ก คนต่างประเทศได้รับความชอบธรรมโดยความเชื่อ ถึงแม้ว่าเขาไม่ได้แสวงหาความชอบธรรมนั้นก่อน
 - ข พวกเขาอิสราเอลไม่ได้รับความชอบธรรมโดยการประพฤติตามพระบัญญัติ ถึงแม้ว่าเขาได้แสวงหาความชอบธรรมนั้นก่อน
- 2 ความชอบธรรมของพระเจ้าและการที่อิสราเอลได้ปฏิเสธพระคริสต์ในปัจจุบัน รม 10
- ก การอธิษฐานที่ขอให้อิสราเอลได้รับความชอบธรรมของพระเจ้า รม 9:1-3; 10:1-2 ในข้อเหล่านี้อาจารย์เปาโลอธิษฐานด้วยใจร้อนรนว่าอิสราเอลจะได้รับความรอด
 - ข แหล่งแห่งความชอบธรรมของพระเจ้า รม 10:4-5
 - ค ความชอบธรรมของเจ้านั้นหาง่าย รม 10:6-8
นี่เป็นความจริงเพราะเหตุ 2 เรื่องนี้
 - 1 การเสด็จมาของพระคริสต์ในสภาพของมนุษย์ รม 10:6
 - 2 การคืนพระชนม์ของพระคริสต์ รม 10:7
 - ง วิธีที่จะได้รับความชอบธรรมของพระเจ้า รม 10:9-10

- จ ขอบเขตแห่งความชอบธรรมของพระเจ้า รม 10:11-13
- ฉ การประกาศความชอบธรรมของพระเจ้า รม 10:14-15
- มีอยู่ 3 เหตุที่พระเจ้าทรงใช้ผู้ประกาศ
- 1 คนบาปจะต้องร้องออกพระนามของพระเจ้าเพื่อจะได้รับความรอด
 - 2 คนบาปนั้นจะต้องเชื่อก่อนที่เขาจะสามารถร้องออกพระนามของพระเจ้าได้
 - 3 คนบาปนั้นจะต้องฟังพระคำของพระเจ้าก่อนที่เขาสามารถเชื่อ
- ช การปฏิเสธความชอบธรรมของพระเจ้า รม 10:21
- 1 อิสยาห์ได้พยากรณ์ถึงการปฏิเสธนี้ รม 10:16, 20-21
 - 2 โมเสสได้พยากรณ์ถึงการปฏิเสธนี้ รม 10:19
- 3 พระสติปัญญาของพระเจ้าและการที่อิสราเอลจะกลับมาหาพระเจ้าในอนาคต รม 11
- ก การกลับมานี้เป็นสิ่งที่แน่นอนเพราะว่าไม่ใช่ทุกคนในอิสราเอลปฏิเสธพระคริสต์ รม 11:1-25
- 1 แต่ละกลุ่มของอิสราเอล รม 11:1-10
 - ก กลุ่มน้อย รม 11:1-5

ตัวแทนของกลุ่มนี้คือ อาจารย์เปาโล (รม 11:1) และเอเลีย (รม 11:2-4)
 - ข กลุ่มใหญ่ รม 11:6-10

ทั้งยะชายาและดาวิดพยากรณ์ถึงเรื่องนี้

 - 1 อิสยาห์ รม 11:8 อสย 29:10
 - 2 ดาวิด รม 11:9-10 สดต 69:22-23
 - 2 พวกต่างประเทศจะได้เข้ามาครบจำนวน รม 11:11-25
 - ก ความหมาย (ไม่เหมือนเวลากำหนดของคนต่างประเทศ) ลก 21:24
 - 1 เข้ามาครบจำนวน หมายถึงสมัยคริสตจักร ตั้งแต่พระเยซูทรงตั้งคริสตจักร (มธ 16:18) ถึงวันที่พระเยซูเสด็จกลับมาในเมฆ กจ 15:14 1 คร 12:12-13 อฟ 4:11, 13
 - 2 เวลากำหนด หมายถึงสมัยตั้งแต่อิสราเอลเป็นเชลยในประเทศบาบิโลน ถึงสิ้นเวลา 7 ปี ดนล 9:24-27 ลก 21:24
 - ข รายละเอียดเกี่ยวกับสมัยนี้
 - 1 ความจริง อาจารย์เปาโลยกค่าเปรียบเทียบกับจากธรรมชาติ
 - ก ต้นมะกอกเทศ หมายถึงความเชื่อของอับราฮัม รม 11:16-18
 - ข ทรงหักกิ่งเดิมออกเสีย หมายถึงพวกอิสราเอลที่ไม่เชื่อในอดีต รม 11:17
 - ค ทรงเอากิ่งมะกอกเทศป่ามาประสาร หมายถึงพวกต่างประเทศที่เชื่อในปัจจุบัน รม 11:17-19
 - ง ทรงเอากิ่งเดิมติดต่อกันอีก หมายถึงพวกอิสราเอลที่เชื่อในอนาคต รม 11:23-24
 - 2 ความเท็จ
 - ก คำเปรียบนี้ไม่ได้สอนว่าคริสตจักรมาอยู่แทนอิสราเอล รม 11:18

ข คำเปรียบนี้ไม่ได้สอนว่าผู้ที่เชื่อแล้วสามารถให้ความรอดพ้นไปจากเขา

3 อนาคต

ก การที่อิสราเอลไม่เชื่อนั้นเป็นเหตุให้ทั้งโลกเกิดความสมบูรณ์
(ได้ความรอด) รม 11:12

ข การกลับมานี้เป็นสิ่งที่แน่นอนเพราะว่าอิสราเอลไม่ได้ปฏิเสธพระคริสต์ตลอดไป รม 11:26-36

1 อิสราเอลของพระเจ้า รม 11:26-32

ก อิสราเอลจะกลับคืนมาโดยพระคริสต์ รม 11:26

ข อิสราเอลจะกลับคืนมาโดยคำสัญญาไมตรี รม 11:27

2 พระเจ้าแห่งอิสราเอล รม 11:33-36

พระวิหารของพระเจ้า พระประสงค์ของพระเจ้า
(การเปลี่ยนแปลงและการเตือนสติ) รม 12-16

1 ความรับผิดชอบส่วนตัวสำหรับผู้ที่ได้รับความรอดแล้ว รม 12:1-15:13

ก ผู้ที่เชื่อและตัวเอง รม 12:1-3

1 เขาควรถวายอะไร ตัวเอง รม 12:1

2 เขาควรหลีกเลี่ยงจากอะไร การประพฤติอย่างชาวโลก รม 12:2

3 เขาควรจะได้อะไร การเปลี่ยนนิสัยเสียใหม่ รม 12:2

ข ผู้ที่เชื่อและการรับใช้ รม 12:4-21

1 เครื่องมือสำหรับการรับใช้ ของประทานแห่งพระวิญญาณ รม 12:4-8

ก การพยากรณ์ รม 12:6

ข การปรนนิบัติ รม 12:7

ค การสั่งสอน รม 12:7

ง การเตือนสติ รม 12:8

จ การแจกทาน รม 12:8

ฉ การครอบครอง รม 12:8

ช การแสดงความเมตตา รม 12:8

2 วิธีรับใช้ คำสั่ง 24 ข้อจากพระวิญญาณ รม 12:9-21

ก ต่อเพื่อน รม 12:10, 13, 15

ข ต่อศัตรู รม 12:14, 17-21

ค 9 อย่าง กับ 13 จง

ค ผู้ที่เชื่อและสังคม รม 13:1-14

1 การประพฤติของเรา

ก ต่อผู้ครอบครองในประเทศ รม 13:1-7

ข ต่อผู้อื่นในประเทศ รม 13:8-10

2 เหตุที่ควรประพฤติแบบนี้ รม 13:11-12

- ง ผู้ที่เชื่อและพวกคริสเตียนที่อ่อนในความเชื่อ รม 14:1-23
- 1 พวกคริสเตียนไม่ควรพิพากษาซึ่งกันและกัน
 - ก เราไม่ควรดูหมิ่นความเคร่งของผู้อื่น รม 14:1-9
 - 1 ในเรื่องอาหาร รม 14:2-3
 - 2 ในเรื่องการถือวันพิเศษ รม 14:5-6
 - ข เราไม่ควรใช้ความอัสระเสรีภาพของเราในทางที่ผิด รม 14:13-23
 - 2 พวกคริสเตียนจะต้องยืนต่อหน้าบัลลังก์ของพระเจ้า รม 14:10-12
- จ ผู้ที่เชื่อและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด รม 15:1-13 การรับใช้ของพระคริสต์ในโลกนี้เป็นตัวอย่างสำหรับพวกคริสเตียน 1 ปต 2:21-25
- 1 เป็นการรับใช้ที่เสียสละ รม 15:3
 - 2 เป็นการรับใช้ที่ถูกรับชม รม 15:3
 - 3 เป็นการรับใช้ที่รับใช้ผู้อื่น รม 15:1, 7
 - 4 เป็นการรับใช้ที่แน่นนอน รม 15:8-13
 - ก ต่อพวกยิว รม 15:8
 - ข ต่อพวกต่างประเทศ รม 15:9
- 2 คำคำมั่นต่อผู้ที่เชื่อในกรุงโรม รม 15:4-16:27
- ก อาจารย์เปาโลสรุปการรับใช้ของตน รม 15:14-21
 - 1 เขาพูดถึงการรับใช้พิเศษของตน รม 15:16
 - 2 เขาพูดถึงการอัศจรรย์ของตน รม 15:19
 - 3 เขาพูดถึงสถานที่ที่เขาใช้พระองค์ รม 15:19
 - 4 เขาพูดถึงวิธีรับใช้ของตน รม 15:20
 - ข อาจารย์เปาโลพูดถึงอนาคตของตน
 - 1 เขาตั้งใจที่จะไปเยี่ยมคริสตจักรที่กรุงโรม รม 15:22-24, 28-29
 - 2 เขาปรารถนาให้ชาวโรมอธิษฐานเพื่อเขาในขณะที่เขาเดินทางไปกรุงเยรูซาเล็ม รม 15:25-27, 30-32
 - ก การขอให้อธิษฐานเพื่อเขา รม 15:30
 - ข เหตุที่ขอให้อธิษฐานเพื่อเขา รม 15:31
 - 3 คำคำมั่นต่อเพื่อน ๆ ในกรุงโรม
 - ก คำคำมั่นพิเศษต่อ 3 คน รม 16:1-4
 - ข คำคำมั่นธรรมดาต่อ 25 คน รม 16:5-16
 - 4 อาจารย์เปาโลว่ากล่าวผู้ที่สร้างปัญหา รม 16:17-18
 - 5 อาจารย์เปาโลพยากรณ์ว่าซาตานจะพินาศ รม 16:20
 - 6 คำอำลาของอาจารย์เปาโล รม 16:24-27